

ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ ΕΠΑΝΑΛΗΠΤΙΚΕΣ ΠΑΝΕΛΛΑΔΙΚΕΣ 2026: ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ-ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ ΓΕΛ

A1. Το απόσπασμα του Κειμένου 1 αναφέρεται στους τρόπους με τους οποίους η κατανάλωση και η παραγωγή θα γίνει βιώσιμη. Αρχικά επισημαίνεται ότι η Ευρωπαϊκή Επιτροπή καλεί τις επιχειρήσεις να δεσμευτούν εθελοντικά υπέρ της βιώσιμης κατανάλωσης, μετρώντας και μειώνοντας το ανθρακικό και περιβαλλοντικό τους αποτύπωμα, ενισχύοντας την κυκλικότητα και διασφαλίζοντας την κοινωνική βιωσιμότητα στην εφοδιαστική αλυσίδα. Παράλληλα, θεωρείται ότι επιχειρήσεις, εφοδιαστική αλυσίδα, καταναλωτές και Πολιτεία οφείλουν να δράσουν με συλλογική ευθύνη ώστε να ευαισθητοποιηθούν και οι μελλοντικές γενιές.

B1.

1. α
2. α
3. β
4. α
5. β

B2. α. Στη δεύτερη παράγραφο του Κειμένου 1 αξιοποιούνται ως μέσα πειθούς τα **τεκμήρια**. Ειδικότερα, ο συντάκτης χρησιμοποιεί **αριθμητικά και στατιστικά στοιχεία** για τον παγκόσμιο πληθυσμό (περίπου 7 δισ. σήμερα και 10 δισ. το 2040) και για τους περίπου 100 εκατομμύρια τόνους τροφίμων που καταλήγουν ετησίως στα σκουπίδια στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Παράλληλα, **παραθέτει παραδείγματα** πόρων που κατασπαταλώνονται, όπως η ενέργεια και η εργασία και επεξηγείται σε ποιους τομείς υπάρχει άσκοπη κατασπατάληση πόρων από προϊόντα που δεν καταναλώνονται ενώ δεσμεύονται πόροι. Με τα μέσα αυτά τα μέσα υπηρετείται η επίκληση στη λογική και ο λόγος αποκτά τεκμηρίωση, αντικειμενικότητα, μεγαλύτερη πειστικότητα, αξιοπιστία και εγκυρότητα.

β) Μετασχηματισμός: «Εμείς οι πολίτες ενδιαφερόμαστε για την κλιματική αλλαγή, αλλά πολλοί από εμάς αντιμετωπίζουμε ταυτόχρονα πολύ άμεσα προβλήματα. Και όταν εμπλεκόμαστε, εισπράττουμε αντιφατικά μηνύματα από τους πολιτικούς και τη βιομηχανία».

Με το α' πληθυντικό πρόσωπο το ύφος γίνεται πιο άμεσο, προσωπικό, βιωματικό, οικείο, ζωντανό, παραστατικό και συλλογικό καθώς ο ομιλητής εντάσσει και τον εαυτό του στο σύνολο των πολιτών και μειώνει την απόσταση από αυτούς με αποτέλεσμα ο λόγος του να αποκτά καθολικότητα.

B3. Ο τίτλος του Κειμένου 2 «Η αντιμετώπιση της κλιματικής αλλαγής είναι θέμα πολιτικής βούλησης» είναι ρηματικός, εκτενής και κυριολεκτικός. Με τον τίτλο διατυπώνεται η βασική θέση του ομιλητή ότι η ουσιαστική αντιμετώπιση της κλιματικής αλλαγής είναι ζήτημα πολιτικής βούλησης και όχι μόνο θέμα ατομικής συμπεριφοράς κάτι το οποίο τεκμηριώνεται και από τις απαντήσεις του. Ειδικότερα στη δεύτερη απάντησή του υπάρχουν δύο ενδεικτικά σημεία αναφοράς. Το πρώτο στο χωρίο **«εισπράττουν αντιφατικά μηνύματα από τους πολιτικούς και τη βιομηχανία ... προκειμένου να την αντιμετωπίσουν.»** όπου επισημαίνει πως οι πολιτικοί, ενώ επισημαίνουν ότι η κλιματική αλλαγή χαρακτηρίζεται ως η μεγαλύτερη απειλή για την ανθρωπότητα, ενθαρρύνουν τους πολίτες για μικρές ατομικές δράσεις οι οποίες δεν αποδεκνύουν την έκταση του προβλήματος. Το δεύτερο χωρίο βρίσκεται στο τέλος της απάντησής του **«Η πραγματικότητα είναι ότι ο μετασχηματισμός της οικονομίας μας είναι αναγκαίος, για να ευδοκιμήσει η ανθρωπότητα αυτόν τον αιώνα, αλλά οι πολίτες δεν ακούνε αυτό το μήνυμα.»** και με αυτό δηλώνει σαφώς ότι πρέπει να ληφθούν ριζικές λύσεις από τους πολιτικούς στο πλαίσιο της οικονομίας για να αντιμετωπιστεί το πρόβλημα. Επομένως, ο τίτλος αποδίδει εύστοχα την άποψη ότι απαιτείται πολιτική βούληση για ευρύτερες αλλαγές ανάλογες με το μέγεθος της περιβαλλοντικής κρίσης και είναι αντιπροσωπευτικός του νοήματος του κειμένου.

Γ1. Το ποιητικό υποκείμενο, μπροστά στη θέα εικόνων φυσικής καταστροφής βιώνει αρχικά βαθιά οδύνη, θλίψη, τρόμο, απελπισία, φόβο και φρίκη. Η ένταση αυτών των συναισθημάτων δηλώνεται άμεσα με τις φράσεις «πόνος βαθύς», «τρόμος» και «φρίκη» και λέξεις με έντονο συγκινησιακό φορτίο όπως «πνιγμός», «κατακλυσμός» που αισθητοποιούν εικόνες φυσικής καταστροφής που καθημερινά πια προβάλλονται και δημιουργούν συναισθηματική φόρτιση

στον αναγνώστη. Με τη χρήση του β' ενικού προσώπου(νιώθεις, ακούς) δημιουργείται μια μορφή επικοινωνίας και διαλόγου που αποσκοπεί στον προβληματισμό του αναγνώστη να αντιληφθεί το μέγεθος του προβλήματος. Τέλος η χρήση της εικόνας «δε γαντζώνεσαι πια / στα κάγκελα της ασημαντότητάς σου» ενισχύει αυτή την υπέρβαση του ατομικισμού και θέτει σε προτεραιότητα την ανάγκη για την προστασία και σωτηρία του φυσικού περιβάλλοντος.

Συμφωνώ απόλυτα με τη στάση ζωής που υιοθετεί το ποιητικό υποκείμενο. Απαιτείται συνειδητοποίηση του μεγέθους του προβλήματος και ανάληψη ατομικής ευθύνης εφόσον ο άνθρωπος αποτελεί μέρος του φυσικού συνόλου και οφείλει να περιορίσει τις εγωκεντρικές του τάσεις και να δράσει με αίσθημα συλλογικής ευθύνης. Η αποφυγή της καταστροφής του πλανήτη εξαρτάται από την ηθική αφύπνιση όλων μας.

ΘΕΜΑ Δ1.

Επικοινωνιακό πλαίσιο: Ομιλία στο σχολείο

ΠΡΟΣΦΩΝΗΣΗ: Αγαπητοί καθηγητές και συμμαθητές

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

ΑΦΟΡΜΗΣΗ : Εκδήλωσή για την Παγκόσμια Ημέρα Περιβάλλοντος

ΕΜΜΕΣΗ ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ ΟΜΙΛΟΥΝΤΟΣ: Ευαισθητοποιημένος νέος

ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ ΣΤΑ ΖΗΤΟΥΜΕΝΑ:

α) Γιατί, κατά την άποψή σας, ευθύνεται και ο σύγχρονος καταναλωτικός τρόπος ζωής για την κλιματική κρίση;

β) Εσείς, ως νέοι άνθρωποι, ποια στάση ζωής θα υιοθετούσατε προκειμένου να εξασφαλιστεί ένα βιώσιμο μέλλον για τον πλανήτη;

ΚΥΡΙΟ ΜΕΡΟΣ

α) Γιατί, κατά την άποψή σας, ευθύνεται και ο σύγχρονος καταναλωτικός τρόπος ζωής για την κλιματική κρίση;

1)Ο σύγχρονος καταναλωτικός τρόπος ζωής στηρίζεται συχνά στην υπερκατανάλωση. Αγοράζουμε περισσότερα από όσα πραγματικά χρειαζόμαστε, αντικαθιστούμε προϊόντα που θα μπορούσαν ακόμη να χρησιμοποιηθούν και θεωρούμε αυτονόητη τη συνεχή πρόσβαση σε φθηνά αγαθά.

2) Παραγωγή αποβλήτων και εκπομπές αερίων : πλαστικές συσκευασίες, χημικά απόβλητα και καυσαέρια, ρύπανση εδάφους, υδάτινων πόρων και ατμόσφαιρας

3) Έλλειψη πολιτικής μέριμνας, ατιμώρητη ασυδοσία των επιχειρήσεων

β) Εσείς, ως νέοι άνθρωποι, ποια στάση ζωής θα υιοθετούσατε προκειμένου να εξασφαλιστεί ένα βιώσιμο μέλλον για τον πλανήτη;

1) Να καταναλώνουμε συνειδητά: να αγοράζουμε ό,τι πραγματικά χρειαζόμαστε, να προτιμούμε ανθεκτικά προϊόντα, να επισκευάζουμε και να επαναχρησιμοποιούμε, να περιορίζουμε τις περιττές συσκευασίες και τη σπατάλη τροφίμων και να ανακυκλώνουμε σωστά.

2) Ενημέρωση, συμμετοχή σε περιβαλλοντικές δράσεις, εθελοντισμός

3) Περιβαλλοντική εκπαίδευση/ ανακύκλωση

Επίλογος :

Ανακεφαλαίωση/έμφαση στην ατομική και συλλογική δράση

Αποφώνηση: «Σας ευχαριστώ»